

Биосферен резерват Дупката

Дял: Западни Родопи

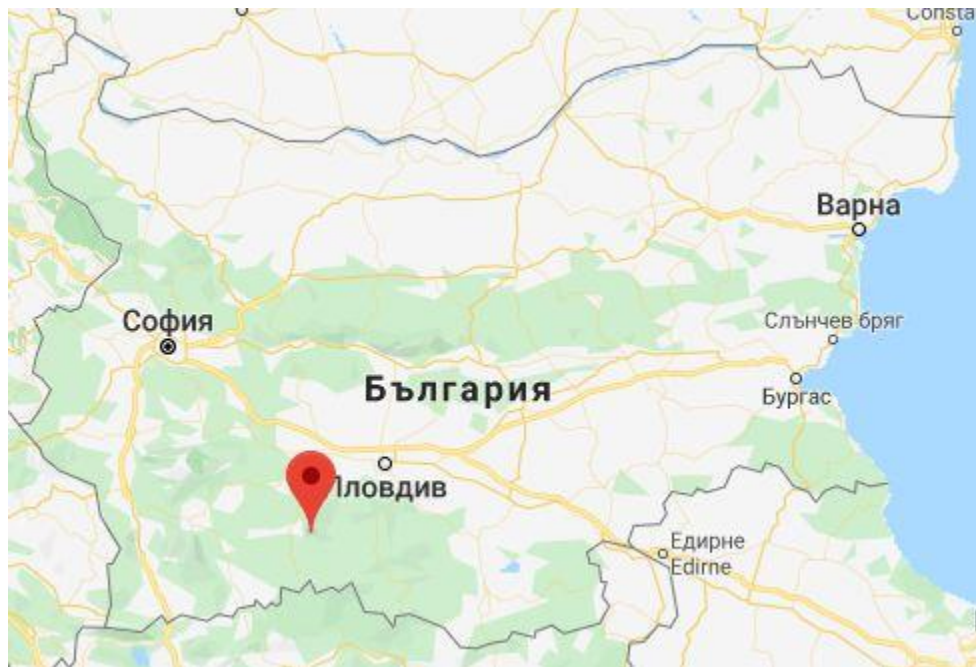
Дупката е името на резерват, разположен в южните части на Баташката планина и се намира по поречието на Девинска река. Дупката е обявен през 1956 г. и обхваща територии между 600 и 1300 м надморска височина. Релефът му е силно разчленен и резервата е пресечен от река Девинска през почти цялата си дължина. Резерватът е създаден с цел опазването на вековните чисти гори от бял бор, както и на защита на вида благороден елен.

83% от територията на резервата е заета от вековни иглолистни гори. Най-разпространени са обширните гори от бял бор, които често са на възраст над 200 години. Височината на някои дървета достига 40 метра, а диаметърът на ствола им - 1 м. Срещат се също смесени гори от бял бор и обикновен смърч. В по-ниските части на резервата, в широколистния пояс преобладават видовете от бук, клен, дъб, елша, върба и др. Храстовата растителност е представена основно от дрян, къпина и малина, а тревната от червена и черна боровинка, здравец, жълта иглика и др.

Резерватът дава убежище на голям брой горски бозайници - благороден елен, сърна, кафява мечка, дива котка, лисица, златка, белка, язовец и др. Една от основните цели за създаването на резервата е опазването на благородния елен. Благородните елени в миналото са били значително повече, но техният брой в България намалява значително през последните години. Срещат се голям брой птици - глухар, сокол, ястреб, лещарка и др.

На 10 км. северно от Дупката се намира връх Баташки снежник /2082 м/. Той е първенецът на района и от него също се разкрива една от най-незабравимите панорамни гледки. В района на Дупката се намират останките на няколко древни крепости и светилища. Две от най-интересните крепости са над Дамлъ дере. Те са малки по размер и са разположени на труднодостъпни скални зъбери. От крепостните им стени са останали само основите, но затова пък керамичните находки тук са в изобилие. Те показват

че крепостите са строени от траките през ранната желязна епоха и са охранявали пътя минаващ в подножието им. В древността той е сред най-важните пътни артерии пресичащи Западните Родопи, които тогава са били истинска непроходима джунгла. През средновековието този път също е играл важна роля и доказателство за това е отлично запазения каменен мост - Кемера. Той е изграден през средновековието, висок е 6,5 метра и е дълъг 29 метра. Кемеров мост впечатлява с елегантната си конструкция, издържала векове на буйната планинска река.

Източник: [Планините](#)